

60de Møde.

Onsdag den 2. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilsyn med den tekniske Undervisning for Haandværkere og industridrivende, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Fagskoler og Forslag til Lov om Værkstedsundervisning.

Hertil valgtes: *Stilling, L. Rasmussen* (Vejle Amts 1ste Valgkreds), *K. M. Klausen, N. P. Nielsen, H. P. Hansen* (Randers Amts 1ste Valgkreds), *J. Fog-Petersen, J. Andersen, Kristiansen, Nøhr, Jensen-Sønderup, S. Sørensen, L. Rasmussen* (Ribe Amts 4de Valgkreds), *Emil Petersen, Starcke og Wulff*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Revisionen af Statsregnskabet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3553).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

N. C. Jensen: Den hidtidige Form for Statsrevisionen har været knyttet nøje til Forfatningslovene, til Juni-Grundloven af 1849 og til den reviderede Grundlov af 1866; og den Form, den har haft under begge disse Forfatninger, har for saa vidt været ens. Men i Grundloven af 1866 fik den paagældende Paragraf, § 50, en Tilføjelse, som Grundloven af 5. Juni 1849, § 53, ikke havde, idet man den Gang gjorde det til noget ganske ubetinget for Statsrevisionen, at den skulde høre Grundloven til, om man vil. I Grundloven af 1866 fjødes der nemlig til den Paragraf, som dannede Formen for Statsrevisionen, at denne kunde ordnes ved Lov, med andre Ord: man gav derved til Kende, at man i de Aar, der var gaaet, havde faaet en noget anden Opfattelse, at denne Form, som Statsrevisionen havde efter Grund-

loven, maaske dog ikke slog til. Jeg antager, det har været Grunden til, at man i 1866 tilføjede, at Statsrevisionen kunde ordnes ved Lov. Der har gennem de Aar, der er gaaet, ikke knyttet sig overordentlig stor Opmærksomhed til selve Statsrevisor-Institutionen, og dog er det ganske interessant at følge dens Vej — at Statsrevisionens Arbejde absolut ikke har indpræget sig stærkt i Offentlighedens Kendskab, ved den selv.

Statsrevisionen har hele Tiden været nøje knyttet til de forskellige staaende Udvalg i begge Rigsdagens Ting, som havde at behandle Statsrevisionsbetænkningen; Statsrevisionen skulde afgive sin Betænkning ifølge Grundloven, og denne Betænkning skulde henvises til et Udvalg og drøftes videre der, og gennem de Udvalgsarbejder og de Forhandlinger, som derom er blevet ført i Rigsdagen, er der gaaet en ganske interessant historisk Traad, som det er værd at følge, og som det altid vil blive værd at følge, men jeg agter dog ikke at følge den her, fordi dette Tings Medlemmer vil være nøje bekendt dermed. Jeg nævner det kun, fordi det er derigennem, Offentligheden har været i en vis Rapport ogsaa til Statsrevisionens Arbejde.

Det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat, er ikke noget, der er kommet fra Ministeriet efter en pludselig Indskydelse. Der er gennem mangfoldige Aar stillet Krav om en anden Form for Statsrevisionen, og disse Krav er ikke kommet fra et enkelt Parti, men de er kommet baade fra Højre og Venstre og Socialdemokraterne, som de er kommet fra de Radikale, og jeg tror ogsaa, at selve Statsrevisionen i Virkeligheden har givet disse Krav Tilslutning. Hvad er det da, der har gjort, at disse Krav er kommet frem? Det er jo ikke det, at denne Statsrevisionsbetænkning ikke har kunnet komme til Behandling i Rigsdagens forskellige Ting, og at de forskellige Revisionsanmærkninger og Bemærkninger i Betænkningen ikke har kunnet komme til Offentlighedens Kundskab; det har de overordentlig vel kunnet. Men man har haft en bestemt Følelse af, at Statsrevisionen manglede en vis Myndighed, som den ikke havde faaet ved Grundloven, og det er det, man mere og mere er kommet til Klarhed over eller mere og mere har faaet en Følelse af, at skulde der være en Statsrevision, der var, om man vil, effektiv, maatte den udrustes med større Myndighed. Det hjalp ikke stort i saa Henseende, at